

[Ejner Kristensen.]

gerne om lovens nytte i den tid, den har virket, er, at man i disse vaccinationer har et virksomt middel mod en epizootis fremtrængen. Et afgørende moment for den fulde udnyttelse af vaccinationerne er imidlertid, at disse udføres på det rette sted og på det rette tidspunkt, når sygdommen viser sig.

Den gældende lov er derfor formet som en bemyndigelseslov til landbrugsministeren på den måde, at han kan påbyde vaccination af besætninger inden for visse i loven fastsatte nærmere angivne områder, iagttagelsesdistrikter, mejerikredse o. s. v., og dette er sikkert rationelt med henblik på den mest effektive bekæmpelse. Disse bemyndigelser er da også overført til det foreliggende lovforslag. Det nye i lovforslaget er bestemmelsen om betalingen af vaccinationerne. Ifølge den gældende lov må omkostningerne til disse stort set afholdes af besætningsejerne. Herimod har man indvendt, at i samme omfang som staten påbyder vaccinationerne, burde det offentlige betale udgifterne derved, så meget mere som udgifterne til vaccination og dyrlæge jo er af en ikke ubetydelig størrelse, hvilket derfor gennem årene har bevirket en vis tilbageholdenhed med at lade vaccination udføre i rette tid, og derved er lovens effektivitet naturligvis i nogen grad blevet forringet.

Disse synspunkter er i det foreliggende lovforslag imødekommet på den måde, at det i lovforslagets § 6 bestemmes, at i alle de tilfælde, hvor vaccination sker efter statens påbud, afholdes udgifterne af statskassen. Der er ingen tvivl om, at man herved udbygger den gamle lov på en måde, som samfundet har den største interesse i, og det er vel også sådan, at de merudgifter, statskassen herved får, i nogen grad kan modsvares af sparede erstatningsbeløb for besætninger, der skulle slås ned som følge af sygdom.

Jeg ser gerne lovforslaget drøftet i et udvalg og kan i øvrigt på mit partis vegne tilsige lovforslaget en velvillig behandling.

Clausen (Olufskjær): Det foreliggende lovforslag er stort set en videreførelse af den tidligere lovgivning. I de år, loven har virket, har man kun haft gode erfaringer; dog har der hersket en vis uklarhed om, hvornår det har været besætningsejerne og hvornår det offentlige, der skulle afholde udgifterne ved vaccinationen. Dette er med det foreliggende lovforslag fuldt klarlagt, idet der nu er klare retningslinjer for, i hvilke tilfælde det offentlige skal betale. Erfaringen har jo vist, at skal en begyndende mund- og klovsygeepizooti bekæmpes effektivt, er vaccination den eneste udvej, og erfaringen viser tillige, at det sammenlignet med den gamle, kendte metode, nedslagning af de angrebne besætninger, også er langt det billigste for det offentlige.

Med denne lovgivning skulle vi stå godt rustet, såfremt denne frygtede kvægsygdom på ny skulle true vore besætninger og dermed såvel den enkelte landmands økonomi som vore eksportinteresser, og jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til velvillig behandling.

Slipsager: På det radikale venstres vegne vil jeg gerne takke den højtærede landbrugsminister for dette lovforslag.

For ca. 2 år siden rejste jeg spørgsmålet her i tinget, om vort lands yderdistrikter stadig skulle betale de omkostninger, som var forbundet med en vaccination mod mund- og klovsyge, en vaccination, som staten påbyder for at beskytte hele landets kvægbesætninger. Det foreliggende lovforslag opfylder mine ønsker i så henseende. Derfor kan jeg på mit partis vegne tilsige velvillig støtte til lovforslaget, og vi vil gerne medvirke til en hurtig udvalgsbehandling af spørgsmålet.

I Sønderjylland har man gennem mange år set hen til en sådan lovgivning. Sønderjylland har jo næsten altid været i første farezone, når mund- og klovsygen begyndte at brede sig, og der er af sønderjyske landmænd betalt mange penge til vaccination,